

### U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **A. V.**, bývajúcej v P., zastúpenej JUDr. M. P., advokátom so sídlom v P., proti žalovanému **S., spol. s.r.o.**, so sídlom v B., IČO: X., **o zaplataenie 1 590,88 € (47 927,-- Sk) s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 16 C 14/2005, na dovolanie žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 5. marca 2009, sp. zn. 6 Co 2/2008, takto

### r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

### O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava I (súd prvého stupňa) rozsudkom z 18. októbra 2005, č.k. 16 C 14/2005-41 zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala zaplataenia istiny 47 927,-- Sk s úrokom z omeškania vo výške 17,6 % od 3. decembra 2001 do zaplataenia titulom odstupného. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie odôvodnil tým, že vzhľadom na ukončenie pracovného pomeru výpoveďou k 30. septembru 2001 v súlade s ustanovením § 46 ods. 1 písm. c/ Zákonníka práce, vzniklo žalobkyni právo na vyplataenie odstupného vo výške dvojnásobku priemerného zárobku. Súd sa však nestotožnil s návrhom žalobkyne, podľa ktorého pravdepodobným priemerným zárobkom, ktorý mal žalovaný ako zamestnávateľ určiť pre výpočet odstupného, mal byť štvrtý štvrtýrok roku 2001. Mal za to, že pri výpočte odstupného je rozhodné obdobie predchádzajúceho kalendárneho štvrtýroka pred skončením pracovného pomeru, teda tretí štvrtýrok roku 2001. Uviedol, že žalobkyni v zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 zákona č. 195/1991 Zb. prináleží odstupné vo výške dvojnásobku priemerného zárobku, teda vo výške 30 934,-- Sk, keď priemerný mesačný zárobok bol určený sumou 15 466,83 Sk. Z dôvodu, že medzi účastníkmi

nebolo sporné, že žalovaný vyplatil žalobkyni odstupné vo výške 30 934,-- Sk, žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Bratislave (odvolací súd) uznesením z 28. marca 2006, sp. zn. 6 Co 507/2005 odvolanie žalobkyne ako oneskorene podané odmietol s poukazom na ustanovenie § 204 ods. 1 v spojitosti s § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania vzhľadom na ustanovenie § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom z 24. októbra 2007 sp. zn. 4 Cdo 321/2006 uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 28. marca 2006 sp. zn. 6 Co 507/2005 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s poukazom na ustanovenie § 237 O.s.p. v spojení s § 243b ods. 1, 2 O.s.p.

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 5. marca 2009 sp. zn. 6 Co 2/2008 rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny s poukazom na ustanovenie § 219 O.s.p. potvrdil. V súlade so záverom súdu prvého stupňa považoval za rozhodné obdobie pre výpočet priemerného zárobku pre účely odstupného podľa § 17 ods. 2 zák. č. 1/1992 Zb. tretí štvrtrok roku 2001. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa bola v treťom štvrtroku na platenom voľne z dôvodu prekážok na strane zamestnávateľa a neodpracovala ani hodinu, v takom prípade bolo preto potrebné pre výpočet odstupného vychádzať z jej pravdepodobného zárobku (§ 17 ods. 4 zák. č. 1/1992 Zb.), ktorý vyčíslil sumou 15 229,-- Sk. Z tohto dôvodu žalobkyni patrilo odstupné vo výške 30 458,-- Sk, keďže žalovaný vyplatil žalobkyni odstupné vo výške 30 934,-- Sk, mal za to, že súd prvého stupňa, keď žalobu zamietol, rozhodol správne. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ustanovenia § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p., v tomto konaní úspešnému žalovanému ich náhradu nepriznal z dôvodu, že mu v tomto konaní žiadne nevznikli.

Rozsudok odvolacieho súdu napadla žalobkyňa dovolaním a navrhla, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie. Vo svojom dovolaní rozoberala skutkový a právny stav veci tak, ako ho uvádzala v konaní pred súdmi. Namietala, že konanie trpí vadou uvedenou v § 237 písm. f/ O.s.p. Odňatie možnosti konať pred súdom spočíva podľa žalobkyne v samotnom rozsudku odvolacieho súdu, ktorý považovala za nepreskúmateľný, nezrozumiteľný a nejasný. Nesúhlasila s rozhodnutím súdu

a namietala, že súdy nedostatočne a zámerne nepreskúmali skutočnosť dôkazových listín priložených k žalobe, čo malo za následok nesprávne právne posúdenie veci prvostupňovým i odvolacím súdom.

Žalovaný považoval výpočet odstupného tak, ako ho posúdil súd za správny a teda správne bolo aj rozhodnutie súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpená advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O.s.p.).

V zmysle § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

V danom prípade dovolaním žalobkyne nie je napadnutý zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu, ale taký potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že dovolanie proti nemu je prípustné. Dovolací súd v prejednávanej veci dosiaľ nerozhodoval, preto ani nevyslovil právny názor, ktorým by boli súdy viazané. Z týchto dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie žalobkyne nie je podľa § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. procesne prípustné.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom

niektorou zo závažných procesných väd vedúcich k vydaniu tzv. zmätočného rozhodnutia, neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie a rozhodnutie odvolacieho súdu nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, o prípad nedostatku návrhu na začatie konania vo veciach, ktoré možno začať len na návrh, o prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, či o prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným). Takéto vady konania ale v dovolacom konaní neboli zistené.

Žalobkyňa existenciu procesných väd konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a písm. g/ O.s.p. netvrdila a procesné vady tejto povahy v dovolacom konaní nevyšli najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

S prihliadnutím na obsah dovolania a v ňom vytýkané nesprávnosti, ktorých sa mali dopustiť súdy nižších stupňov, sa dovolací súd osobitne zaoberal otázkou, či postupom súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu bola žalobkyni odňatá možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.) sa rozumie taký závadný postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie tých procesných práv účastníka konania, ktoré mu poskytuje Občiansky súdny poriadok. O procesnú vadu v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. ide vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva. Dovolací súd z obsahu spisu nezistil, že by konanie pred súdmi nižších stupňov bolo postihnuté procesnou vadou, znemožňujúcou žalobkyni realizáciu jej procesných práv.

Žalobkyňa v súvislosti s tvrdením procesnej vady konania v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. namieta, že „súd prvého a druhého stupňa nedostatočne a zámerne nepreskúmali skutočnosť dôkazových listín priložených k žalobe“ - (mzdového listu a výplatnej pásky). Pokiaľ žalobkyňa namieta, že súdy nižších stupňov nevykonali dôkazy na preukázanie jej tvrdení, táto námietka nie je dôvodná, pretože súd nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy.

Rozhodovanie o tom, ktoré z navrhnutých dôkazov budú vykonané patrí výlučne súdu a nie účastníkom konania (§ 120 ods. 1 O.s.p.). Preto nevykonanie dôkazov navrhnutých účastníkom, resp. vykonanie iných dôkazov na zistenie skutkového stavu nie je postupom, ktorým súd odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom (R 37/1993, R 125/1999). Rovnako ani nesprávne vyhodnotenie dôkazov nie je vadou konania v zmysle § 237 O.s.p. Ak aj súd nesprávne vyhodnotí niektorý z vykonaných dôkazov, môže byť jeho rozhodnutie z tohto dôvodu vecne nesprávne; táto samotná skutočnosť však prípustnosť dovolania nezakladá. Nesprávne hodnotenie dôkazov nie je samostatným dovolacím dôvodom ani vtedy, ak je dovolanie procesne prípustné [§ 241 ods. 2 písm. a/ až c/ O.s.p.].

Pokiaľ žalobkyňa v dovolaní namieta nejasnosť a nezrozumiteľnosť rozsudku, z obsahu dovolania je zrejmé, že namieta skutočnosť, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe, ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia žalobkyne boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), žalobkyňou vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania žalobkyne nemožno vyvodit' zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. So zreteľom na odmietnutie

dovolania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní nebola žalobkyňa úspešná a právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo žalovanému (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal žalovanému náhradu trov dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní nepodal návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

**V Bratislave 3. februára 2010**

**JUDr. Vladimír Magura, v.r.**  
**predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia : Adriána Borovská